

การศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้
แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงาน
ด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการโรงแรมและที่พัก
สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน

The Study of Efficiency towards English Innovation
and Guidebook Based on Communicative Approach
for Working Preparation about Hospitality Industry
Concerning Hotel and Accommodation Services in
ASEAN Community for Maehongson Community
College Students

ภัทรกมล รักสวน¹

Pattaragamol Ruksuan

วันที่ส่งบทความ: 18 กุมภาพันธ์ 2565, วันที่แก้ไขบทความ: 27 มิถุนายน 2565,

วันที่ตอบรับบทความ: 30 มิถุนายน 2565

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พัก และเพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการโรงแรมและที่พักในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน หน่วยจัดการศึกษาอำเภอแม่สะเรียง จำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ดำเนินการทดลองกลุ่มเดียว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยคู่มือและนวัตกรรม ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน คู่มือประกอบการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คู่มือแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยคู่มือและนวัตกรรมที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 87.0/49.67 เนื่องจากนักศึกษามีพื้นฐานการศึกษาจากการศึกษานอกระบบ ทักษะการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ในขณะที่การอบรมมีการทำกิจกรรมฝึกทักษะการฟังและ

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
อีเมล patta_29@yahoo.com

Department of English, the Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat
University, E-mail patta_29@yahoo.com

การภาษาอังกฤษ และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานประกอบการจริงจึงทำให้นักศึกษามีสามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษในการทำงานในอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและที่พัก ทักษะการฟังและการพูดจึงมีพัฒนาการมากกว่าทักษะการอ่านและการเขียน โดยจะเห็นได้จากผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) มีค่าเฉลี่ย 13.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.06 ผลการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) มีค่าเฉลี่ย 19.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.40 โดยที่นักศึกษาร้อยละ 90 มีผลคะแนนเพิ่มขึ้น นักศึกษาร้อยละ 10 มีผลคะแนนเท่าเดิม และไม่มีนักศึกษาที่มีผลการทดสอบหลังเรียนลดลง

คำสำคัญ: คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษ แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการโรงแรมและที่พัก นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน

ABSTRACT

The purposes of this research were to find out the efficiency of English innovation and guidebook for working preparation about hospitality industry concerning hotel and accommodation services and to increase English skills when working in hotels in ASEAN Community for Maehongson Community College students. The population was 30 students enrolled in the year 2017 at Mae Sariang Campus, Maehongson Community College. The experiment followed the one group pretest posttest design. The experimental instruments consisted of English innovation and guidebook created, including pretest, posttest, computer assisted instruction program and its guidebook, and English workbook and its guidebook. The data obtained were analyzed by mean and standard deviation. The innovation and guidebook's efficiency (E1/E2) was 87.0/49.67. This might result from their non-formal educational backgrounds. English reading and writing skills were relatively low while the training with listening, speaking activities, and hands-on learning experiences in the workplaces encouraged English listening and speaking skills. Therefore, listening and speaking skills are more developed than reading and writing skills. This could be seen from the result of pretesting with mean 13.80 and standard deviation 4.06. The posttest results had a mean of 19.86 and standard deviation of 4.40. 90% of students had increasing results. 10% of students had the same results as their pretests. There is no student had decreasing results.

KEYWORDS: English innovation and guidebook, communicative approach English innovation and guidebook communicative approach working about hospitality concerning hotel and accommodation services maehongson community college

บทนำ

ปัจจุบันอาเซียนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินชีวิตของคนไทย จากกฎบัตรอาเซียน ข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” (Association of Southeast Asian Nations, ม.ป.ป.) ดังนั้นทุกคนที่อยู่ในภูมิภาคอาเซียน รวมทั้งคนไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มโอกาสในการทำงาน การศึกษา การท่องเที่ยว และการลงทุนในภูมิภาคอาเซียน นอกจากนี้กฎบัตรอาเซียนยังมีความมุ่งประสงค์ในการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรีในภูมิภาคนี้อีกด้วย จึงมีการจัดการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 9 เมื่อ 7 ตุลาคม 2546 ที่บาหลี อินโดนีเซีย ได้กำหนดจัดทำข้อตกลงร่วมกัน (Mutual Recognition Arrangements: MRAs) เกี่ยวกับคุณสมบัติของวิชาชีพหลัก แรงงานเชี่ยวชาญ หรือผู้มีความสามารถพิเศษ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี และในวันที่ 9 พฤศจิกายน 2555 ได้มีการลงนามข้อตกลงความร่วมมือว่าด้วยการยอมรับคุณสมบัติวิชาชีพการท่องเที่ยวอาเซียน (MRA on Tourism Professionals) เพื่อสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานสำหรับ 32 ตำแหน่งงานใน 2 สาขาวิชาชีพคือ สาขาที่พักและสาขาการเดินทางการเตรียมการรองรับด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวอาเซียน (Foreign Tourism Professional) จำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ยงยุทธ แฉล้มวงษ์ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2556, อ้างถึงใน ถวัลย์ มาตจรัส และธรรณมน สมชนะ, 2556) เปิดเผยผลการวิจัยโครงการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการผลิตและการพัฒนากำลังคนว่า ผลการศึกษาในระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา พบว่า ศักยภาพและความพร้อมของไทยอยู่ในระดับ “กลาง ๆ” เมื่อเทียบกับประเทศอื่นในอาเซียน และในจำนวน 48 ประเทศในทวีปเอเชีย ทักษะภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในอันดับที่ 43

จากผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า บุคลากรไทยยังมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนา ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น เพราะการที่แรงงานไทยมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ไม่เพียงแต่จะเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับแรงงานจากชาติอาเซียนอื่นท่ามกลางการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเท่านั้น แต่ยังหมายถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษา ค้นคว้าแนวคิดต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และพบว่า การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นวิธีการที่สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ โดยการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นวิธีการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้โดยเฉพะอย่างยิ่ง การใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนเป็นหลัก มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่อ่าน การจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ การจดจำ และนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ได้

เทลเลอร์ (Tyler, 1983 อ้างถึงใน อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ, 2555) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารคือการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์โดยตรงกับภาษาที่จะเรียน นั่นคือ การเรียนรู้ภาษาด้วยการใช้ภาษา มากกว่าการเรียนภาษาด้วยการศึกษารูปแบบของภาษา

ครัชเชน และเทอเรล (Krashen and Terrell, 1983 อ้างถึงใน โสภนา บัวศรี, 2562) เสนอว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ผู้เรียนได้รับรู้ข้อมูลทางภาษาที่สามารถเข้าใจให้ได้มากที่สุด การเรียนควรมีการแก้คำผิดให้น้อยที่สุด เพื่อที่การสื่อสารจะเป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง และในชั้นเรียนควรให้ผู้เรียนทำเฉพาะกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการสื่อสาร ส่วนการฝึกกรูปร่างภาษานั้นควรให้ผู้เรียนไปฝึกนอกชั้นเรียนจากแบบฝึกหัดที่เตรียมไว้

การจัดการอบรม หรือการจัดการเรียนการสอนจึงเน้นหลักสำคัญ คือ 1) การให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน 2) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลายทักษะรวมกัน ผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในสภาพรวม เพราะการสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน 3) ผู้เรียนต้องได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด 4) ผู้เรียนต้องฝึกการใช้ภาษามาก ๆ โดยจัดให้มีโอกาสได้ทำกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ 5) ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

ในกระบวนการอบรม หรือการจัดการเรียนการสอนจึงประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในขั้นนี้ผู้สอนจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้ มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป ขั้นตอนการปฏิบัติ (Practice) ผู้สอนจะให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่จะเพิ่งเรียนรู้ใหม่จากการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก ไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้น ในการฝึกนั้นผู้สอนจะเริ่มการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามเนื้อหาที่ต้องการ นอกจากนี้ควรมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนควบคู่ไปด้วย แต่ไม่ควรใช้เวลามากนัก ต่อจากนั้นจึงฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้ และขั้นตอนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ถือเป็นขั้นที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน นอกจากนี้การนำเสนอมาใช้ในกระบวนการอบรม เช่น คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษ ยังช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจความหมายและรูปแบบภาษามากยิ่งขึ้น ขวลิต แซงทอง (ม.ป.ป.) อธิบายว่าสื่อมีความสำคัญและสนับสนุนการเรียนการสอนเพราะ

- 1) ส่งเสริมให้คุณภาพของการเรียนรู้ของผู้เรียนดีขึ้น
- 2) เพิ่มปริมาณการเรียนรู้ในช่วงเวลาที่กำหนดไว้
- 3) กระตุ้นความสนใจ สร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน
- 4) ทำให้เกิดการจำได้

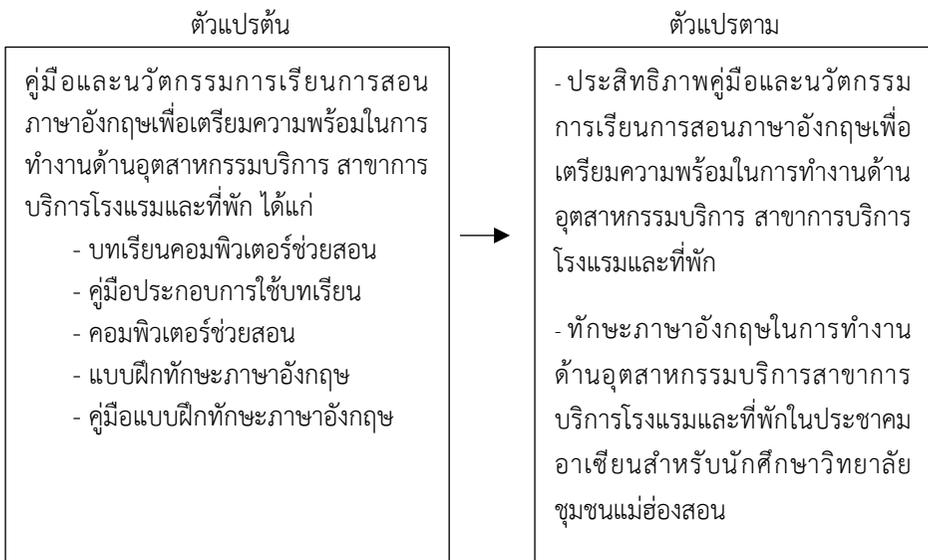
รวดเร็วยิ่งขึ้น 5) ส่งเสริมการคิดและการแก้ปัญหา 6) ทำให้สามารถเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนได้ลำบาก เช่น ทำสิ่งซับซ้อนให้ง่ายขึ้น ทำนามธรรมให้เป็นรูปธรรม ทำสิ่งเคลื่อนไหวช้าให้ดูเร็วขึ้นหรือทำสิ่งเคลื่อนไหวเร็วให้ดูช้าลง ทำสิ่งที่ใหญ่มากให้ย่อขนาดลงหรือทำสิ่งที่เล็กมากให้ขยายใหญ่ขึ้น นำอดีตมาให้ศึกษาได้ และนำสิ่งที่อยู่ไกลหรือลึกลับมาศึกษาได้ 7) ทำให้การเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ง่ายขึ้น

จากแนวความคิดของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการนำสื่อมาใช้ในการจัดอบรมและการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาโรงแรมและที่พัก ในประชาคมอาเซียน สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน” เพื่อเพิ่มทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พัก
2. เพื่อเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการโรงแรมและที่พักในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน

กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนจำนวน 30 คน ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งเป็นนักศึกษาทั้งหมดของวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน หน่วยจัดการศึกษาอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งผู้เรียนเป็นประชาชนในพื้นที่อำเภอแม่สะเรียง ส่วนใหญ่ผู้เรียนเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ได้แก่ กะเหรี่ยง ลีซอ ไทใหญ่ และลัวะ มีพื้นฐานความรู้จากการศึกษานอกระบบ และขาดความต่อเนื่องทางการศึกษา เนื่องจากต้องช่วยเหลือครอบครัวประกอบอาชีพทางด้านเกษตรกรรม ทำให้ความรู้และทักษะภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย

1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเนื้อหาภาษาอังกฤษด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พัก ประกอบด้วย 1) Making a Reservation 2) Checking-in 3) Ordering Food และ 4) Dealing with Restaurant Problems มีการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโรงแรม คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง และฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรม เช่น Building Knowledge, Vocabulary, Building Language, Model Dialogue, Listening Activity, Writing Activity, Speaking Activity เน้นการฝึกใช้ภาษาโดยการจัดกิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม และมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานประกอบการจริง

1. ศึกษาข้อมูลแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมบริการ ในประชาคมอาเซียน ตามข้อตกลง MRAs วิชาชีพการท่องเที่ยวที่สามารถย้ายไปทำงานอย่างเสรี ในประชาคมอาเซียน แล้วจัดทำแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบก่อนนำไปสร้างคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษ

2. เก็บข้อมูลแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์จากผู้บริหารวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน หน่วยจัดการศึกษาอำเภอแม่สะเรียง จังหวัดแม่ฮ่องสอน อาจารย์ประจำหน่วยจัดการศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมบริการ (กระบวนกรมีส่วนร่วมของชุมชน) จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

3. ผลิตคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) คู่มือประกอบการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3) แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ 4) คู่มือแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และ 5) แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน โดยมีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

4. จัดสอนนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอนที่เข้าร่วมโครงการโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน แล้วจัดอบรมโดยใช้คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษจำนวน 25 ชั่วโมง โดยมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานประกอบการจริง จากนั้นจัดสอนนักศึกษาโดยใช้แบบทดสอบหลังเรียน

5. เผยแพร่คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษไปยังวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน (การคืนข้อมูลให้กับชุมชน) และวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายผล

ผลการวิจัย

การศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการโรงแรม และที่พักในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน มีผลการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การศึกษาประสิทธิภาพของคู่มือและนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน 2) คู่มือประกอบการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 4) คู่มือแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และ 5) แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

ซึ่งเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษประกอบด้วย เนื้อหาหลักจำนวน 4 ประเด็น ประกอบด้วย 1) Making a Reservation 2) Checking-in 3) Ordering Food และ 4) Dealing with Restaurant Problems มีการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโรงแรม คำศัพท์สำนวน โครงสร้าง และฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรม เช่น Building Knowledge, Vocabulary, Building Language, Model Dialogue, Listening Activity, Writing Activity, Speaking Activity เน้นการฝึกใช้ภาษาโดยการจัดกิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม และมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในสถานประกอบการจริง ซึ่งเนื้อหาที่มีความสอดคล้องการประกอบอาชีพทางด้านอุตสาหกรรมบริการในประชาคมอาเซียน ตามข้อตกลง MRAs วิชาชีพการท่องเที่ยวที่สามารถย้ายไปทำงานอย่างเสรีในประชาคมอาเซียน และข้อมูลประเด็นสาระสำคัญในการให้ความรู้ภาษาอังกฤษที่เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน อาจารย์ประจำหน่วยจัดการศึกษา อาจารย์ผู้รับผิดชอบการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ และผู้ประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมบริการ

ในการสร้างนวัตกรรมได้ดำเนินการหาประสิทธิภาพของคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พัก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การสรุปผลคะแนนระหว่างการเรียนรู้จำนวน 4 บท และผลคะแนนหลังการเรียนรู้

รายการ	ผลการสอบระหว่างเรียน				รวม	ผลการสอบหลังเรียน
	1	2	3	4		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	10	10	10	10	40	40
จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	30	30	30	30		
คะแนนรวมทุกคน	256	259	262	269	1,044	596
คะแนนเฉลี่ย	8.52	8.62	8.72	8.95	34.80	19.87
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	85.17	86.17	87.17	89.50	87.00	49.67
E1/E2	87.00					49.67

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่จัดไว้จากการทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียน E1 เท่ากับ 87.0 ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนรู้การสอน) คิดเป็นอัตราส่วนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน E2 เท่ากับ 49.67 ดังนั้นค่าประสิทธิภาพของนวัตกรรม (E1/E2) เท่ากับ 87.0/49.67

2. การเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการโรงแรมและที่พักในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน พบว่า การใช้คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการโรงแรมและที่พักในประชาคมอาเซียนของนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

	Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1 VAR00001	13.8000	30	4.06329	.74185
VAR00002	19.8667	30	4.40793	.80478

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) 13.80 และมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.06 ค่าเฉลี่ยผลการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) 19.86 และมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.40 จากผลการทดสอบพบว่านักศึกษาทุกคนมีผลคะแนนในการทำแบบทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการเปรียบเทียบผลการทดสอบจากแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 VAR00001 - VAR00002	-6.06667	4.71924	.86161	-7.82886	-4.30447	-7.041	29	.000

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นผลการทดสอบสมมติฐานด้วย t-test ซึ่งค่า $t = -7.041$ $df = 29$ และ $Sig = 0.00$ (2-tailed) แต่เมื่อทดสอบทางเดียว ค่า $Sig = 0.000/2 = 0.000$ (1-tailed)

ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า ก่อนและหลังการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นในการอภิปรายดังรายละเอียดต่อไปนี้ ก่อนการดำเนินการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีความรู้และความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย เนื่องจากการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาขาดความต่อเนื่อง เพราะนักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษา และนักศึกษาส่วนใหญ่มีพื้นฐานการศึกษาจากการศึกษานอกโรงเรียน นอกจากนี้นักศึกษาต้องทำงานทำให้ขาดการทบทวนและฝึกฝนทักษะภาษา รวมถึงรายวิชาอื่น ๆ อย่างไรก็ตามนักศึกษาที่มีความสนใจที่จะพัฒนาตนเองด้านภาษาเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ

การเลือกเนื้อหา จึงคำนึงถึงความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพด้านการบริการโรงแรมและที่พัก โดยมีการสอบถามเนื้อหาที่จำเป็นในการปฏิบัติงานโรงแรมจากผู้ประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พัก เรียงลำดับความยากง่าย และให้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับงานด้านการโรงแรม

ในระหว่างดำเนินการวิจัยพบว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการให้คำแนะนำให้ข้อมูลทางด้านเนื้อหา กำกับติดตาม ให้คำแนะนำการดำเนินกิจกรรม นวัตกรรมที่ใช้มีส่วนช่วยในการดึงดูดความสนใจ เอื้อประโยชน์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง สื่อคอมพิวเตอร์เอื้อประโยชน์ในการเรียนรู้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษทำให้ผู้สอนรู้พัฒนาการของนักศึกษา แสดงถึงความเข้าใจหรือความไม่เข้าใจในเนื้อหาที่กำหนดให้เรียน นักศึกษาได้รู้ความสามารถของตนเอง และสามารถทบทวนเนื้อหาจากการทำแบบฝึกทักษะ กิจกรรมที่เน้นทักษะการฟัง และการพูด สนับสนุนให้เกิดความกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในตนเองในการโต้ตอบ และการแสดงความคิดเห็น

นอกจากนี้ การให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์จากสถานประกอบการจริงทำให้นักศึกษามีความมั่นใจในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้ สถานการณ์จริง

อย่างไรก็ตามในการดำเนินการวิจัยพบปัญหาจากสภาพแวดล้อมในการเรียนซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ เช่น การไม่มีห้องเรียนประจำ และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสาร 6 ประการของ นูแนน (Nunan, 1989, อ้างถึงใน รพีพรรณ สุฐาปัญญา และวิสาข์ จิตวิวัฒน์, 2559) ได้ เป้าหมายตัวบ่อนทางภาษา กิจกรรมที่สอดคล้องกับตัวบ่อนทางภาษา บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน และการจัดสภาพชั้นเรียน ซึ่งหากองค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้มากที่สุด

หลังการดำเนินการวิจัย พบว่าผู้เรียนมีความรู้และความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น เนื่องจาก ประการแรกการจัดการอบรมมีนวัตกรรม การสอน และรูปแบบกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการสาขาการบริการโรงแรมและที่พัก ประการที่สอง ในการจัดการอบรมมีการกำหนดองค์ประกอบเพื่อให้สามารถพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับ

การปฏิบัติงานด้านการโรงแรม มีสื่อการสอนที่ผู้เรียนสามารถสังเกตเห็นและใช้ได้ มีกิจกรรมหรือสิ่งที่ผู้เรียนและผู้สอนต้องใช้ทักษะภาษาอังกฤษในการสื่อสาร รวมทั้งมีการจัดประสบการณ์ในการทำงานด้านการโรงแรมในสถานประกอบการจริง

จากการผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาประสิทธิภาพคู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อเตรียมความพร้อมในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พักในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน” ได้สร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน คู่มือประกอบการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คู่มือแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

ในการสร้างนวัตกรรมมีการรวบรวมข้อมูลจากการสอบถามและการสัมภาษณ์ ผู้ประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พัก เพื่อให้ได้ประเด็นในการสร้างเนื้อหาที่จำเป็นในการจัดอบรมให้ความรู้ภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา หาประสิทธิภาพของนวัตกรรมอาทิ การวิเคราะห์ค่า Index of Objective Congruence (IOC) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน คู่มือประกอบการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คู่มือแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ พบว่ามีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการประกอบอาชีพด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พัก และมีการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมโดยใช้เกณฑ์ E1/E2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้คือ E1/E2 เท่ากับ 60/60 เนื่องจากข้อจำกัดของตัวผู้เรียน ได้แก่ สมรรถภาพของผู้เรียน ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความรู้ ความสามารถ และทักษะภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ อย่างไรก็ตามเมื่อทดสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรม (E1/E2) พบว่าค่าประสิทธิภาพของนวัตกรรม เท่ากับ 87.0/49.67

ค่าประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่จัดไว้จากการทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมการเรียนระหว่างเรียน E1 เท่ากับ 87.0 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (60/60) เป็นผลมาจากการสอนที่ใช้คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเน้นการฝึกใช้ภาษาโดยการจัดกิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม ทำให้การทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม สนุกกับการเรียนการทำกิจกรรม นอกจากนี้ กิจกรรมการใช้ภาษามีลักษณะเหมือนการสื่อสารภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ ด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พัก

ในขณะที่ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังการเรียนด้วยชุดการเรียนการสอน) คิดเป็นอัตราส่วนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน E2 เท่ากับ 49.67 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (60/60) น่าจะเป็นผลมาจากหลายปัจจัย ประการแรก ช่วงเวลาในการจัดอบรมมีระยะเวลาจำกัด แม้จะใช้จำนวนชั่วโมงในการอบรมมากคือ 25 ชั่วโมง แต่ก็จัดอบรมในระยะเวลา 5 วัน ซึ่งอาจส่งผลต่อความรู้ความจำ และความเข้าใจของนักศึกษา ประการที่สอง ความรู้เดิมของนักศึกษาน้อย จะเห็นได้จากการที่มีนักศึกษาที่มีผลการทดสอบก่อนเรียนมีผลคะแนนมากกว่าครึ่งเพียง 3 คนเท่านั้น ผลคะแนนต่ำที่สุดคือ 6 คะแนนจากคะแนนเต็ม 40 ส่วนผลการทดสอบหลังเรียน นักศึกษาร้อยละ 90 มีผลคะแนนเพิ่มขึ้น นักศึกษาร้อยละ 10 มีผลคะแนนเท่าเดิม โดยไม่มีนักศึกษา

ที่มีผลการทดสอบหลังเรียนลดลง แต่อย่างไรก็ตามเมื่อหาค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E2 เท่ากับ 49.67 ซึ่งแสดง ผลที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ผลจากการวิจัยสามารถเพิ่มทักษะภาษาอังกฤษในการทำงานด้านอุตสาหกรรมบริการ สาขาการบริการโรงแรมและที่พักในประชาคมอาเซียนสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนแม่ฮ่องสอน ผลการทำแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยมากกว่าผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียน

ผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) มีค่าเฉลี่ย 13.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.06 ผลการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) มีค่าเฉลี่ย 19.86 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.40 ซึ่งนักเรียนทุกคนมีผลการทดสอบหลังเรียนเพิ่มขึ้น โดยที่นักศึกษาร้อยละ 90 มีผลคะแนนเพิ่มขึ้น นักศึกษาร้อยละ 10 มีผลคะแนนเท่าเดิม และไม่มีนักศึกษาที่มีผลการทดสอบหลังเรียนลดลง

จากผลการวิจัยบรรลุวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ ประการแรก การใช้คู่มือและนวัตกรรมภาษาอังกฤษ ที่ใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนการสอนจำนวน 3 ขั้นตอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนฝึกฝนทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ขั้นตอนในขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป ขั้นการปฏิบัติ (Practice) นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่จะเพิ่งเรียนรู้ใหม่จากการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกควบคุมหรือชี้แนะ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก ไปสู่การฝึกที่แบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้น ในการฝึกนั้น ครูจะเริ่มการฝึกปากเปล่า (Oral) ซึ่งเป็นการพูดแบบง่าย ๆ ก่อน จนได้รูปแบบภาษา แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ที่ล้วนแต่สร้างขึ้นภายในห้องเรียนทั้งนั้น เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียน นอกจากนี้ควรมีการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนควบคู่ไปด้วย ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) เป็นการฝึกใช้ภาษาออกชั้นเรียน

ประการที่สอง การใช้คู่มือและนวัตกรรม ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คู่มือประกอบการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และคู่มือแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ เป็นส่วนช่วยเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้เข้าใจ สนับสนุนการเรียนรู้ เกิดการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) นอกจากนี้กิจกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Learning) (ทิตินา แชมมณี, 2548)

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารวิทยาลัยชุมชน สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษา และวางแผนการจัดการศึกษาภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนที่มีความรู้และทักษะภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย โดยประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบท เพื่อให้สามารถต่อยอดในการประกอบอาชีพ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษา

2. การกำกับติดตามจากผู้บริหารสถานศึกษา และฝ่ายวิชาการมีส่วนทำให้เกิดการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ เช่น การกำกับดูแลความต่อเนื่องเนื้อหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และการจัดกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

3. ผู้เรียนมีพื้นฐานความเข้าใจภาษาอังกฤษน้อย จำเป็นต้องมีการฝึกฝนซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดทักษะภาษาอังกฤษ

4. การจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อ และการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และเห็นภาพการทำงานชัดเจนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการวิจัยพบว่านักศึกษามีความเข้าใจในเรื่องของการประกอบอาชีพด้านการโรงแรมและที่พัก และการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงานด้านการโรงแรมค่อนข้างจำกัด จึงควรมีการเพิ่มเนื้อหาและข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการโรงแรม เช่น ประเภทของห้องพัก และประเภทของอาหาร

2. การสร้างโอกาสให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงอย่างต่อเนื่องจะช่วยสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ และเพิ่มทักษะในการสื่อสาร

เอกสารอ้างอิง

- ชลิตี แข่งทอง. (ม.ป.ป.). *สื่อเอกสารประกอบการบรรยายสื่อการเรียนการสอน*. [เอกสารไม่ได้ตีพิมพ์]. สำนักพัฒนาเทคนิคศึกษา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 5(1), 7-20.
- ถวัลย์ มาศจรัส และธณมม สมชนะ. (2556). *แบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: อารักษ์
- ทศนา แชมมณี. (2548). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รพีพรรณ สุฐาปณกุล และวิสาข์ จิตวิตร์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเทคนิค โดยวิธีการสอนที่เน้นภาระงานและโครงการเพื่อพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาปริญญาตรี. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 8(1), 167-182.
- โสภณา บัวศรี. (2562). การใช้แนวการสอนแบบธรรมชาติเพื่อพัฒนาความรู้คำศัพท์และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*. 14(3), 358-366.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2555). *เหลี่ยมหลังแลหน้าการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.
- Association of Southeast Asian Nations. (ม.ป.ป.). *THE ASEAN CHARTER กฎบัตรอาเซียน*. กรมอาเซียน: กระทรวงการต่างประเทศ.